

Αἶμον τὸ ὄρος. Procopius въ aedif. споменува Ζικίδεζα и Ζάλδαπα, а също и Хиероклисъ за Малка Скития. Ср. Stritterius, I, 690; II, 63; града Νέαу, гдѣто Мартинъ прогонилъ самия хаганъ—ὁ χαγάνος (ще е близо при Девня).

Коменциулъ прѣзъ врѣме операциитѣ на своитѣ помощници оставилъ 4000 пазачи при Анхиало и потеглилъ съ войскитѣ си по южнитѣ склонове на Източния Балканъ въ посока очевидно на днешнитѣ тукъ градове: Айтосъ, Карнобатъ и Сливенъ. Намѣрението му било да причака аваритѣ, въ случай че тѣ диверсиратъ Мартинъ и Кастъ и минатъ Източния Балканъ прѣзъ останалитѣ проходи: Сливенския и Карнобатския.

Отъ Теофилакта Симоката личи, че Коменциулъ не е вървѣлъ по цѣлото протежение на Ст.-Планина, а само покрай Източния Балканъ, още по-вече, че другаритѣ му сж оперирали надъ тоя послѣдния. На всѣки случай, той се отзовава при едно устие и се спира тамъ за да причака аваритѣ: ἐπὶ τοῦ στενωπῶρος τοῦ Αἶμον στρατοπεδεύεται ἐπὶ τοῦ γηλόφου καὶ τοὺς ἐφ' ὧρους αὐλῶνας ἀναχοντας. Това мѣсто се наричало Савуленъ Маналионъ, и, съгласно Теофилакта, било едно отъ най-прѣлестнитѣ мѣста. Равнината прѣдъ него била покрита съ зеленина, изгледътъ на която спиралъ очитѣ. Проходътъ билъ оросенъ съ много шумливи потоци, които разхлаждавали пѣтницитѣ прѣзъ горѣщинитѣ, и билъ напояванъ отъ множество извори, които оталожвали жаждата и прѣдавали свѣжестъ. Гжститѣ тукъ дървеса, подобни на чадъри, били отрупани съ птички, които веселили уморения пѣтникъ съ своитѣ хармонични чуруликания... Бръшлянътъ, миртътъ, тисътъ и много други цвѣтове посрѣщали посѣтителя съ своето благоухание и го упоявали съ чувствата на едно неизказано удоволствие...

Военачалникътъ Коменциулъ, продължава Теофилактъ, останалъ на лагеръ при устието на тѣй описания проходъ. Отъ тоя послѣдния изтичала една плитка рѣка, върху която имало и дървенъ мостъ. Именно прѣзъ тоя проходъ се появилъ аварския ханъ, който билъ присрѣщнатъ отъ Коменциулъ при самия мостъ, дѣто и се завързва сражение. Въ това врѣме, види се, слѣдяйки диритѣ на хана, пристигатъ отъ сѣверната страна на Източния Балканъ останалитѣ два римски вожда: Мартинъ и Кастъ. Тукъ